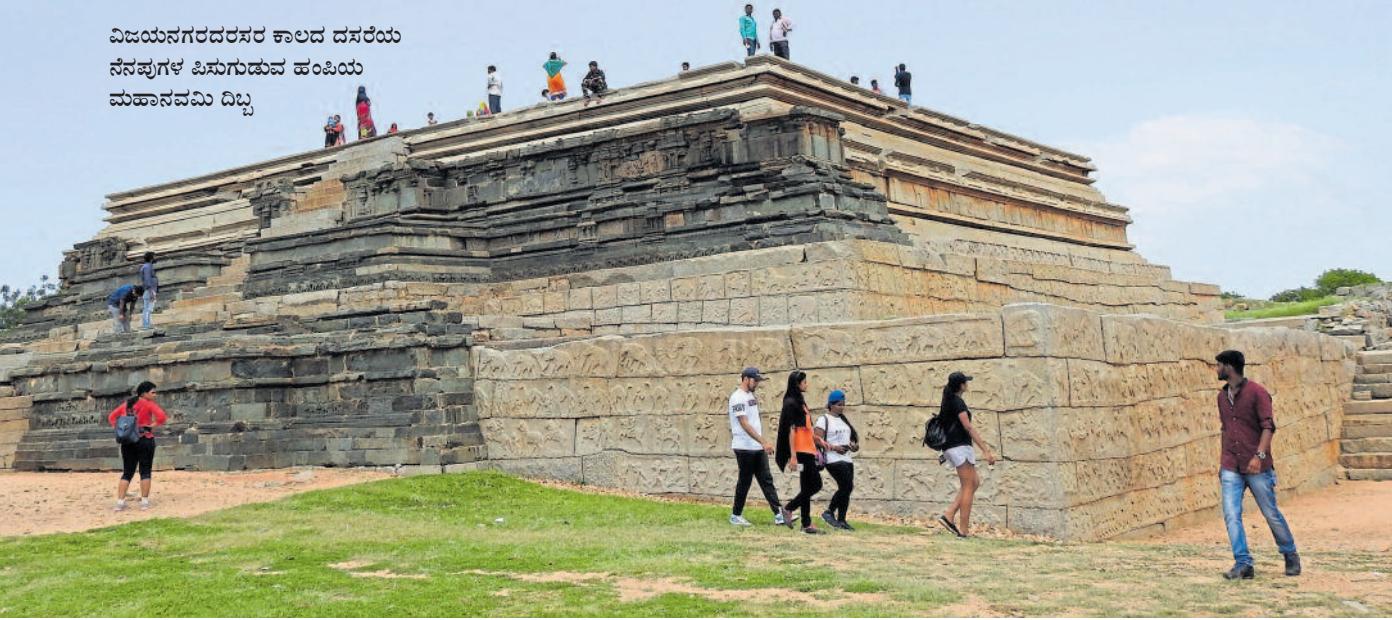

ಮುಖಪುಟ

ವಿಜಯನಗರದರಶರ ಕಾಲದ ದಶರೇಯ
ನೆನಪ್ಪಗಳ ವಿಸುಗುಹುವ ಹಂಪಿಯ
ಮಹಾನವಮಿ ದಿಬ್ಬ

ದಸರಾ ನವರಾತ್ರಿ ಉತ್ಸವ, ಆಯುಧಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕ್ಷಣೆಗಳ ಹರಣ, ದುರ್ಗಾಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ – ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಇರುತ್ತದೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ರಮೇಣ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆರಾಧನಾ ಸ್ವರೂಪವೋಂದನ್ನು ತಳೆದ್ದ್ದು ಸುತ್ತೂಹಲಕರ ಕಥನ.

ಮುಖಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ದಸರಾ ಮಹೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ದುರ್ಗಾದೇವಿಗೆ ಪೂಜೆ

ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇವಿಟ್ಟು ಜನಪದರ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧಿ ಹಬ್ಬಗಳಾದರೆ, ನವರಾತ್ರಿಯ ದೀಪಾವಳಿಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಅದು ಜನಪದರಲ್ಲಿ ನಿಜ ಉತ್ಸಾಹದ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ದಶಕಾಲ್ಕಾಲೀ ಆಯುಧಪೂಜೆಯ ಆಚರಣೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳು, ಯುದ್ಧದ ಕುದುರೆ, ಆಸ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರ ವಿಜ್ಯಂಭಣೆಯ ಮೇರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಲಿ ಆಚರಣೆಗಳೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಆಯುಧಪೂಜೆಯೆಂಬುದು ಅದರ ಮರುದಿನದ ‘ವಿಜಯದಶಮಿ’ ಎಂಬುದು ಈಗ ಕನಾಟಕದಾಡ್ಯಂತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇದು ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರ ಕಾಲದಿಂದ ದ್ವಿಂದ ಕನಾಟಕದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ನವರಾತ್ರಿಯ ಸಂದರ್ಭದಂದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಯುವಕರು ಬಿನ್ನ ಎಲೆ ವಿನಿಯಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಮುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಯುಧಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಉರಾಚೆ ಹೋಗಿ ಬಾಳಿಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಉರುಳುವ ಆಚರಣೆ ಇಷ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದ್ವಿಂದ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಕಳೆದ ದಶಕಾಲ್ಕಾಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಮಾರಿದೇವತೆಯು ಉರಾಚೆ ಇಂದ್ರ ಒಳ್ಳಿ ಮರದ ಕಡೆಗೆ ಮೇರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ದಸರಾ ನವರಾತ್ರಿ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ‘ಮಾಲಾಮ್ಮಿ ತಿಂಗಳು’ ಎಂದು ಕರೆದು ಹಿರಿಯರ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವುದು ಈಗಲೂ ಇದೆ. ತಂತಮ್ಯ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿಸೋದ ಹಿರಿಯರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಡೆ ಇದುವ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು